

Vatttan projects

پروژه های و-تن

Common #1

مشاعات شماره ۱

«چشم اندازهایی علیه فراموشی شماره ۴۱ چهل و یکم از ۴۱»

با احترام دعوت می‌شوید به شرکت در نمایش عکس‌های

فُروغ تاج

این نمایش با همکاری پروژه‌های وتن با عنوان مشاعات برگزار می‌شود.

*

جمعه ۴ شهریورماه ۱۴۰۱ ساعت ۴ بعدازظهر تا ۸ شب.

۶ تا ۱۵ شهریورماه ساعت ۴ بعدازظهر تا ۸ شب. پروژه‌های ۰۰۹۸۲۱ شنبه‌ها تعطیل است.

تهران، خیابان کریم‌خان زند، خیابان خردمند شمالی، کوچه هجدهم، شماره ۲۵. تلفن: ۰۰۹۸۲۱ ۸۸۸۳ ۱۳۸۳

Landscapes Against Amnesia 41/41

An exhibition of photos by

Forugh Taj

This exhibition is a collaboration with Vattan Projects titled Common

Friday 26 August 2022, 4-8 pm.

28 August — 6 September 2022, 4-8 pm. 009821 Projects is closed on Saturdays.

No. 25, 18th Alley, North Kheradmand St., Karimkhan Zand Ave., Tehran-Iran. T: 009821 8883 1383

009821projects.com

009821
Projects

Forugh Taj
"Landscapes Against Amnesia 41/41"
28 August - 6 September
2022

فروغ تاج
«چشم اندازهایی علیه فراموشی شماره‌ی چهل و یکم از
«۴۱»
۴ شهریور ماه - ۱۵ شهریور ماه
۱۴۰۱»

"Landscapes Against Amnesia 41/41"

Our present is inextricably linked with our past, in such a way that through photographs we can predict a past we have never seen.

In fact, the recording of photographic images of things, people and places shows the past as well as the future of the Past, which can give us the possibility of historical judgment.

Other than, in my opinion, what's very important is that the issue of "remembering" with the help of photos, even if they are not considered as valid documents.

Besides, the most important reason for me to proceed this collection is the impression of "soil" and in general value and position of "land and nature"; When the only thing that remains from the past is not a person, nor buildings, nor things, but a piece of soil, it has become a sacred memorial to preserve and remember something or someone who has been lost.

Places, as the only remaining witnesses of history and unlike the endless wounds and sufferings of humans, can restore and bring back all their degradations.

And finally, after the passing of years, decades, and centuries, we will observe glorious and permanent landscapes in which an unremarkable human once lived.

"When the body temperature reaches forty-two, a person is dead. so, accept that the temperature of the dead is forty-two degrees."

Symphony of the Dead, Abbas Maroufi.

چشم اندازهایی علیه فراموشی شماره‌ی چهلویکم از ۴۱"

اکنون ما به‌صورتی ناگسستنی با گذشته‌ی ما پیوند دارد، به‌گونه‌ای که می‌توان به واسطه‌ی عکس‌ها به پیشگویی گذشته‌ای پرداخت که هرگز ندیده‌ایم. درواقع ثبت تصویر عکاسانه از چیزها، انسان‌ها و مکان‌ها هم‌چون آینده‌ی گذشته‌ای می‌نماید که می‌تواند به ما امکان قضاوتی تاریخی بدهد. اما جزاین، آنچه به‌زعم من بسیار پراهمیت می‌باشد، مسئله‌ی «یادآوری» به کمک عکس است، حتی اگر در حکم سندی معتبر تلقی نشوند. جدای از این، مهم‌ترین چیز برای پرداختن من به این مجموعه، نقش «خاک» است و به‌طورکلی ارزش و جایگاه «زمین و طبیعت»؛ آن زمان که تنها چیزی که از گذشته باقی می‌ماند، نه انسان است، نه بناها و نه چیزها، بلکه قطعه‌ای خاک است بدل‌شده، به «یادمانی مقدس» برای حفظ و یادآوری چیزی یا کسی که از دست و از یاد رفته است. مکان‌ها به‌عنوان تنها شاهد به‌جامانده از تاریخ و برخلاف زخم‌ها و رنج‌های بی‌پایان انسان، می‌توانند تمامی ازریختافتادگی‌های خود را ترمیم و بازسازی نمایند. و سرانجام، پس از گذشت سال‌ها و دهه‌ها و سده‌ها، ما ناظر چشم‌اندازهایی پرشکوه و ماندنی خواهیم بود که زمانی بشر ناماندنی در آن می‌زیسته است.

"درجه‌ی حرارت بدن که به چهل‌ودو برسد، آدم مرده است. پس قبول کن که مرده‌ها حرارتشان چهل‌ودو درجه است."

سمفونی مردگان، عباس معروفی.

